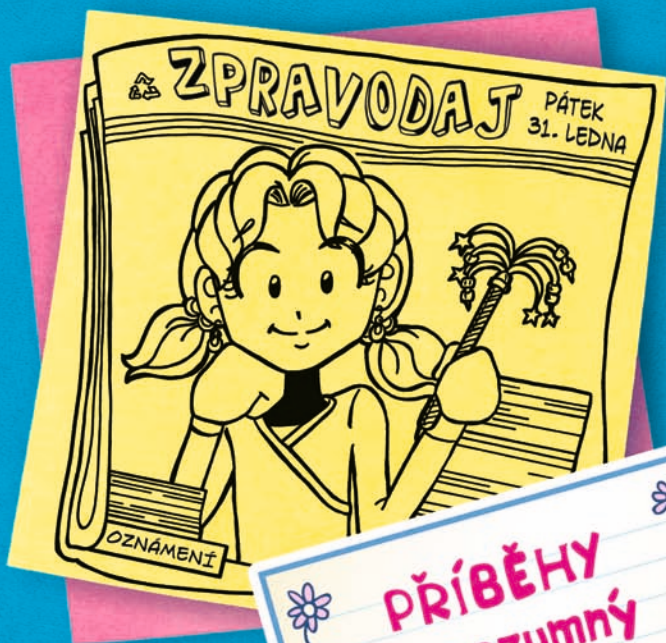

Rachel Renée Russellová

EXTRA!
EXTRA!

deník MiMONKY

MLADÁ FRONTA

PŘÍBĚHY
nerozumný
poradkyně

MLADÁ FRONTA

TENTO DENÍK PATŘÍ:

Nikki J. Maxwelllové

SOUKROMÝ A TAJNÝ

V případě nálezu ho prosím vraťte MNĚ. ODMĚNA!

(SLÍDILOVÉ, RUCE PRYČ !!! ☹)

Rachel Renée Russellová

deník MIMONKY

MLADÁ FRONTA

Mým úžasným ségrám a zároveň nejlepším
kámoškám Damitě a Kimberly. Díky, že jste
mi
skutečnými Chloe a Zoey! Jsem hrozně
hrdá
(a mám fakticky pořádné štěstí), že můžu
být
vaše starší sestra.

Přeložila Jana Hejná

The Dork Diaries 5: Tales from a Not-So-Smart Miss Know-It-All

Copyright © 2012 by Rachel Renée Russell

Translation © Jana Hejná, 2014

First published in 2012 by Aladdin; an imprint of

Simon & Schuster Children's Publishing Division

PODĚKOVÁNÍ

Všem fanynkám Deníků mimoňky děkuju za to, že tuhle knižní řadu zbožňujete úplně stejně jako já. To VY VŠECHNY jste ve skutečnosti Nikki Maxwelllová! Zůstaňte báječné, bystré holky a nikdy nezapomeňte světu hrdě ukazovat svou vnitřní MIMOŇKU.

Liese Abramsové, té nejmilejší, nejhustší a nejmimoňštější (je tohle vůbec slovo?) redaktorce na celé planetě. Bez ohledu na okolní chaos představuješ klidný hlas rozumu a paprsek slunce, který rozzáří každíčký můj den. Na práci s tebou (a tvým párečkem vnitřních pubertáček) se VŽDYCKY hrozně těším. Jsi sen každého spisovatele!

Lise Vegové, mé neúnavné a neuvěřitelně talentované výtvarné redaktorce, která mě nikdy nepřestává překvapovat svou cool grafickou úpravou a úžasně mimózními obálkami. Navíc jsem ještě POŘÁD úplně hotová z tvých bruslí. Nikki Maxwelllová povídala, že by byla bez sebe štěstím, kdyby k tobě mohla přes léto na praxi 😊!

Maře Anastasové, Carolyn Swerdloffové, Mattu Pantolianovi, Katherine Devendorfové, Paulu Crichtonovi,

Fioně Simpsonové, Bethany Buckové, Alyson Hellerové, Lauren Forteové, Karin Paprockiové, Julii Christopherové, Lucille Rettinové, Mary Marottové a zbytku obchodního oddělení stejně jako všem ostatním zaměstnancům nakladatelství Aladdin z nakladatelské skupiny Simon & Schuster děkuju za nesmírný úspěch, který mé knihy díky vaší péči mají. Dokázali jste něco tak úchvatného, až se tomu vůbec nechce věřit.

Danielu Lazarovi, mému božímu agentovi z literární agentury Writers House, který snad NIKDY nespí! Jsem ti hrozně vděčná, že neustále makáš nad rámec svých povinností, a obdivuju tvůj dokonalý smysl pro humor a nevyčerpatelnou zásobu nadšení pro každé mimoňství. Prostě a jednoduše – jsi HUSTEJ! Zvláštní dík patří Tonie a jejím neskutečným organizačním schopnostem, které navíc děkuju za všechnu tu senzační poštu, co pro mě třídí.

Maje Nikolicové, Cecilii de la Campové a Angharad Kowalové z Writers House, které se starají o zahraniční práva, děkuju za to, že si Deníky mimoňky můžou přečíst holky ze všech koutů zeměkoule. A tohleto poděkování teď uvidíte v (zatím!) dvaatřiceti světových jazycích!

Nikki Russellové, mé neuvěřitelně talentované výtvarné asistentce, a Erin Russellové, mé neuvěřitelně talentované spisovatelské pomocnici. Strašně si užívám všechny ten čas, co společně trávíme vymýšlením našeho praštěného mimoňského světa. Díky vám je psaní tak ZÁBAVNÉ, že mi *skoro* ani nepřipadá jako práce. Mám vás moc ráda, holky! Líbá máma.

Mým neteřím Sydney Jamesové, Cori Jamesové, Presli Jamesové, Arianně Robinsonové a Mikayle Robinsonové děkuju za to, že jsou mi brutálně upřímnými kritičkami, které se spokojí s honorářem v podobě celovíkendové pyžamové párty a řady nejružnějších (ne zrovna nejzdravějších) pamlsků.

STŘEDA 1. LEDNA

JEŽIŠ! NEMŮŽU uvěřit, že do toho fakticky jdu!

Má to být jenom takový neškodný vtípek, ale musím přiznat, že mám trochu strach. Vážně bych se měla začít nad důsledky svých činů zamýšlet předem.

Protože jestli se něco podělá, je dost možné, že by NĚKDO mohl jako normálně... UMŘÍT!

JO, přesně tak: UMŘÍT ☹!!

A tím někým mám na mysli... SEBE!

Protože jestli mi na tu kanadu, na kterou se chystám, přijdou naši, normálně mě ZABIJOU!

Všechno to začalo, když jsme se s Chloe a Zoey rozhodly oslavit silvestra pyžamovou párty.

Bez sebe nadšením jsme odpočítávaly vteřiny zbývající do půlnoci... „DESET... DEVĚT... OSM... SEDM... ŠEST... PĚT... ČTYŘI... TŘI... DVA... JEDNA...“

ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK!!!

CHLOE, ZOEY A JÁ OSLAVUJEME!!

Vážně jsem se na nový rok těšila. Zvláště proto, že ten loňský byl jen jeden dlouhý, NEKONEČNÝ masakar.

A existuje snad lepší způsob, jak vykročit do toho nového, než ve společnosti svých dvou nejlepších kámošek na DIVOKÉ a BLÁZNIVÉ silvestrovské přespávačce u Zoey?

Nacpaly jsme se pizzou, čokoládovými muffiny, bonbony M&M's a zmrzlinovými poháry a pak to všechno spláchly limčou, takže jsme z té tuny cukru zanedlouho litaly kolem jak splašené a hystericky se hihňaly.

Lakovaly jsme si nehty trendy barvičkama a hrály NA PRAVDU a BAVILY se TÁÁK PERFEKTNĚ, že jsme se vůbec nenamáhaly sledovat spouštění nějaké trapné novoroční diskokoule, co naživo z New Yorku přenášeli v telce.

„Teď ty, Zoey! Pravdu, nebo úkol?“ nedočkavě se zazubila Chloe a zadívala se Zoey do očí.

„Pravdu!“ vyhrkla hned Zoey.

TO S HOLKAMA HRAJEME NA PRAVDU
A KRMÍME SE DOBROTAMA

„Mám fakt skvělou otázku!“ vypískla Chloe.

„Je STRÁÁŠNĚ romantická a týká se mojí úplně NEJoblíbenější knížky! Tak fajn – koho bys políbila radši: Klikyhákovyho kluka, nebo frajera Finna?!”

„Jéé, to je přece jasný!“ zahihňala se Zoey. „Rozhodně frajera Finna, protože je to takovej ten typ citlivýho umělce, a navíc je hrozně sexy.“

„To jo, ale Klikyhákověj kluk je zase tak... vražedně... krásnej a tak mocně... načáraněj,“ vypravila ze sebe Chloe.

A já se málem udusila pizzou.

Chápu, že je moje nejlepší kámoška prostě nenapravitelná romantička a mám ji fakt ráda, ale občas si říkám, jestli není dokonce i její MOBIL CHYTŘEJŠÍ než ONA.

Protože být zabouchnutá do KLIKÝHÁKOVÉHO kluka, který je mimochodem jenom obživlá kresba, je vážně jako to... no, UJETÝ!

Sorry, ale je to jeho jméno vůbec OPRAVDICKÉ slovo?!

Kdybych si mohla svého dokonalého idola namalovat já, byl by to MILÝ a neuvěřitelně SLADKÝ kluk se skvělým

JÁ A PŘÍSADY NA KLUKA SNŮ

smyslem pro HUMOR (přesně jako moje tajná láska Brandon)...

„Seš na řadě, Nikki,“ obrátila se na mě Zoey. „Pravdu, nebo úkol?“

„Hele, mě napadla fakt hustá otázka!“ vyhrkla Chloe a na tváři se jí objevil děsivě záludný úšklebek.

Pošeptala něco Zoey, která okamžitě vytřeštila oči, až jí div nevypadly z důlků. „JEŽIŠ, Chloe! Nikki sebou normálně SLEHNE, jestli se jí na to zeptáme!“ zapištěla a začala se šíleně pochechtávat.

A já se zamračila a začala si nervózně hryzat ret.

Odpovídat na otázky ohledně smyšlených kluků je fakt sranda.

Ale vyklopit pravdu o někom SKUTEČNÉM by bylo mega TRAPNÉ.

A já se navíc tak nějak modlila, aby NEPŘIŠLA řeč na jednoho KONKRÉTNÍHO kluka, jestli mě teda jako chápete.

Což znamenalo, že nemám na vybranou.

„ÚKOL! Vy jste k tomu zatím nesebraly odvalu, tak do toho jdu já! Jen se ukaž, brajerko!“ pobídla jsem Zoey, která si hned začala zamyšleně bubnovat prsty na bradu.

A najednou se zatvářila pěkně zákeřně a povídá: „Seš si JISTÁ, Nikki? Pravda by mohla bejt o HODNĚ jednodušší.“

„Nebo taky NE!“ namítla Chloe samolibě.

„Jo, jsem si jistá. Chci ÚKOL!“ vyhrkla jsem.

„Sem s ním!“

Někdy si fakt přeju, aby mi mozek zabíral rychleji než ta moje stupidní pusa.

Protože tady bylo přece nad slunce jasné, že na mě ty dvě chystají nějakou fakt drsnou a geniálně zlomyslnou boudu!

Jenomže já fakt NEHODLALA dobrovolně ŽVANIT o svých citech k Brandonovi.

TAK FAJN, NIKKI! TVŮJ ÚKOL JE PROPLÍŽIT
SE K MACKENZIE A OBALIT JEJICH BARÁK
TOALEŤÁKEM!

Nebo jsem si to aspoň myslela až do chvíle, než mi Zoey
ten úkol prozradila...

Jenom jsem na ni kulila oči a lapala po dechu. Normálně jsem nemohla uvěřit vlastním uším.

„TY KRÁSO!“ vypískla Chloe. „To je tak nebezpečný a záludný... Fakticky ten nejlepší ÚKOL v dějinách!! Do toho prostě MUSÍŠ jít, Nikki!“

A mě polila hrůza, až jsem se z toho opotila.

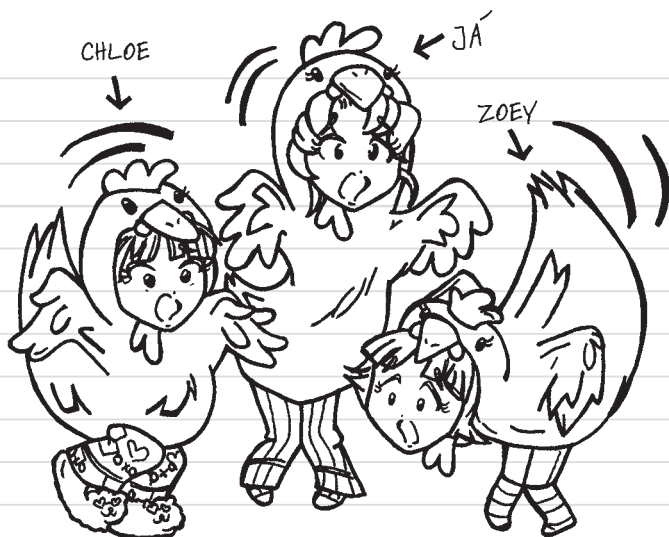
„Já... Já n-nevím, holky,“ vykoktala jsem. „Co když mě někdo načape? Víte, jak by z toho byl šílený průšvih?! Nejspíš jsem prostě moc velkéj... POSERA! Sorry, že takhle kazím srandu.“

„To neřeš, Nikki. Je to fakt totálně praštěnej úkol, na kterej by se odvážili jenom KCO (Krásní, cool a oblíbení) lidi. My s Chloe jsme taky zbabělý!“ přiznala Zoey.

„PŘESNĚ!“ souhlasila Chloe. „Jsme ustrašený slepice!“

I když já myslím, že mě tím chtěly jenom uchlácholit, abych si tak nebrala, že na ten úkol prostě NEMÁM kuráž. Jsou to ty NEJ NEJ kámošky NA SVĚTĚ!

A protože jsme se nutně potřebovaly trochu

SLEPIČÍ ÚLET

odreagovat a zlepšit si náladu, pustily jsme se do slepičího tanečku a celých devět minut se kolíbaly a kvokaly jako magoři...

A pak jsme si prostě dřeply, beze slova na sebe čučely a v duchu si přály, aby byl náš život tak jako mnohem – já nevím – ZAJÍMAVĚJŠÍ nebo tak něco.

Je to zvláštní, ale čím víc jsem přemýšlela o všech těch hnusárnách, co nám MacKenzie provedla, tím víc mě to VYTÁČELO.

Nejspíš se dá říct, že s tím věčným veřejným ztrapňováním, odporným popichováním, jízlivými drby, krutými léčkami a zákeřnostmi prostě jednou dojde trpělivost každému.

Už mám fakt dost lidí, co nemají na práci nic lepšího, než dělat mi ze života peklo.

A těma „lidma“ samosebou myslím snobské a povrchní mrchy jako, ehm... MACKENZIE HOLLISTEROVÁ!!

Říct o Mackenzie, že je „zlá“, je vážně slabé slovo. Je to DOBRMANKA s lesklou pusou a super luxusními džíný. A z nějakého neznámého důvodu mě K SMRTI NENÁVIDÍ!

Muset odmotat pár rolí toaletáku není vůbec NIC proti tomu šíleně dlouhému seznamu nechutně prohnílych svinářen, co ona provedla NÁM.

Navíc ubližuje i ostatním. Je to jenom JEJÍ vina, že se Brandon musel málem odstěhovat na Floridu.

„Víte co, holky? POŘÁD mě pěkně žere, jak nás ta čůza zamkla ve skladu těsně předtím, než jsme měly vystoupit ve *Vánocích na ledě!*“ vyštěkla jsem najednou nasupně.

„Jo! Bejt po jejím, jsme tam zavřený dotedka!“ zabručela Chloe. „Než by někoho konečně napadlo se tam kouknout, už by z nás zbyly jenom kostičky!“

PO TŘECH ŠÍLENĚ DLOUHÝCH
LETECH VE SKLADOVACÍ KÓJI NEJSME
ZROVNA TY NEJVĚTŠÍ KOČKY!!

„To je fakt! TO byla ta poslední kapka! Hele, mně se to s tím úkolem tak nějak rozleželo. Jdu do toho! Ale jenom pokud se přidáte,“ oznámila jsem jim.

„Počítej s náma, Nikki!“ povídá mi na to Zoey. „Tady už totiž nejde o žádnou hru! Je to POMSTA! Seženu toaleták!“

Takže si teď zapisuju zamknutá u Zoey v koupelně.

A místo toho, abysme na naší přespávačce spaly, tajně plánujeme Velkou toaletákovou sodu.

Dobrá zpráva je, že Slečna Namachrovaná (jinak známá jako MacKenzie) KONEČNĚ dostane, co si zaslouží 😊!!

ŠPATNÁ zpráva je, že JESTLI se o tom dozvědí naši, jsem MRTVÁ!

Nemůžu uvěřit, že z nového roku uplynulo teprve třicet sedm minut a já už jsem totálně VYNERVOVANÁ.

Takže jedna věc je jasná.

TENHLE rok bude MNOHEM větší SÍLA než ten loňský.

ČTVRTEK 2. LEDNA

Už se vám někdy stalo, že jste měli z něčeho **FAKTICKY** špatný pocit?

A v hlavě vám ječel hlásek: „NÉÉÉÉÉÉÉÉ! Přestaň! Nedělej to!“

No, tak ten můj se MĚ pokoušel varovat, že naše Velká toaletáková soda skončí naprostou a příšernou

KATASTROFOU!!

A poslechla jsem ho snad? Samo že ne!

I když musím přiznat, že jsem měla fakt sto chutí celý ten podnik odpískat.

Vyplížit se do mrazivé černočerné noci a oplatit jedné zlomyslné koze všechny její ďábelskosti zní jako totální mazec, ale mohly jsme se bavit stejně skvěle, kdybysme prostě zůstaly uvnitř a pustily se do všech těch věcí, co k suprové pyžamové párty patří.

Jako třeba...

Zalézt si do krásně vyhřátého a pohodlného spacáku
a PŘEDSTÍRAT spánek.

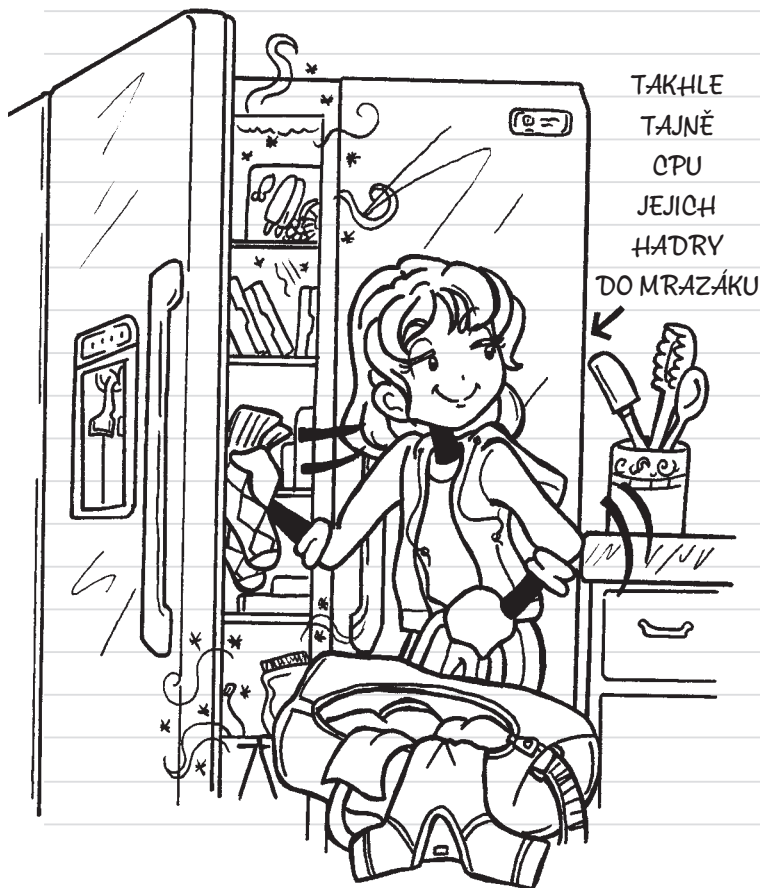
Zatímco se moje kámošky šíleně žektají a polévají mi ruku
vodou, aby zjistily, jestli se počůráám.

JÁ, JAK PŘEDSTÍRÁM
SPÁNEK

Nebo počkat, až si ty dvě půjdou vyčistit zuby, ukrást Chloe tašku s věcmi a Zoey prohrábnout šuplík se spodářama...

... a všechno to tajně narvat do mrazáku.

A taky se navzájem DĚSIT mega STRAŠIDELNÝMA
historčkama vyprávěnýma při svitu baterky.

... A PAK TEN DUCH POLETOVAL
PO POKOJI A KVÍLEL: „ZOEY!! NIKKI!!!“

Jenže tu byla ještě další část mě – příšerně temná a barbarská část –, která ZOUFALĚ toužila vyrovnat si s MacKenzie účty.

Stát se mladistvou rebelkou s příčinou mi přišlo hrozně HUSTÝ. Teda aspoň v tu chvíli.

U MacKenzie jsem už sice jednou úplně omylem byla (Ježíš, to je TAK zamotaný a hororový příběh!), ale nějak mi vůbec nedošlo, že vlastně bydlí jen pár kroků od Zoey.

Hned mě trochu uklidnilo, že se nemusíme ve tmě vláčet až bůhvíkam.

Já a Zoey jsme vyhrabaly baterky a přinesly spoustu toaletáku, zato Chloe nám ani trochu nepomohla.

Dřepěla před zrcadlem, broukala si písničku o holkách, co se chtějí jen bavit, a malovala si na obličej zaječí fousky.

Jenom jsem vytřeštila oči a opatrně začala: „Hele... Chloe... Je ti jasný, že se nechystáme na karneval, jo?!“

NO, NEJSOU
TYHLE CHLUPATÝ
ZAJÍČKOVSKÝ UŠI
PROSTĚ BOŽÍ?
JSEM PŘIPRAVENÁ
NA AKCI!

„Klid, vím, co dělám!“ ujistila mě. „Kdyby nás náhodou chytli, fakt myslíš, že by poldové zatkli roztomilýho sladoučkýho zajička a šoupli ho do basy? Samozřejmě ne! Ale neboj, přijdu vás do vězení navštívit.“

Oukej, tak TĚJ jsem se teda začínala docela bát.

Jak jsme se tak brodily sněhem k MacKenziinu domu, panovala kolem tma jako v pytli a strašidelné ticho. Ozývalo se jenom křupání sněhu pod nohama a naše vlastní řinčení.

Měla jsem fakt co dělat, abych se normálně neotočila a s řevem nezdrhala zpátky do tepla a bezpečí svého spacáku.

Barák Hollisterových byl přesně takový, jak jsem si ho pamatovala.

GIGANTICKÝ!!

Žaludek mi začal skákat jak na trampolíně.

Akorát nevím, jestli za to mohly všechny ty dobroty,

co jsem do sebe natlaskala, NEBO skutečnost, že jsem se vůbec poprvé ocitla pekelně blízko k možnosti osobně se seznámit se svými oblíbenými rappery, co si v současné době dávají trochu oddech v chládku.

Jako jejich SPOLUVĚZEN Ď!!
AJAJ!!

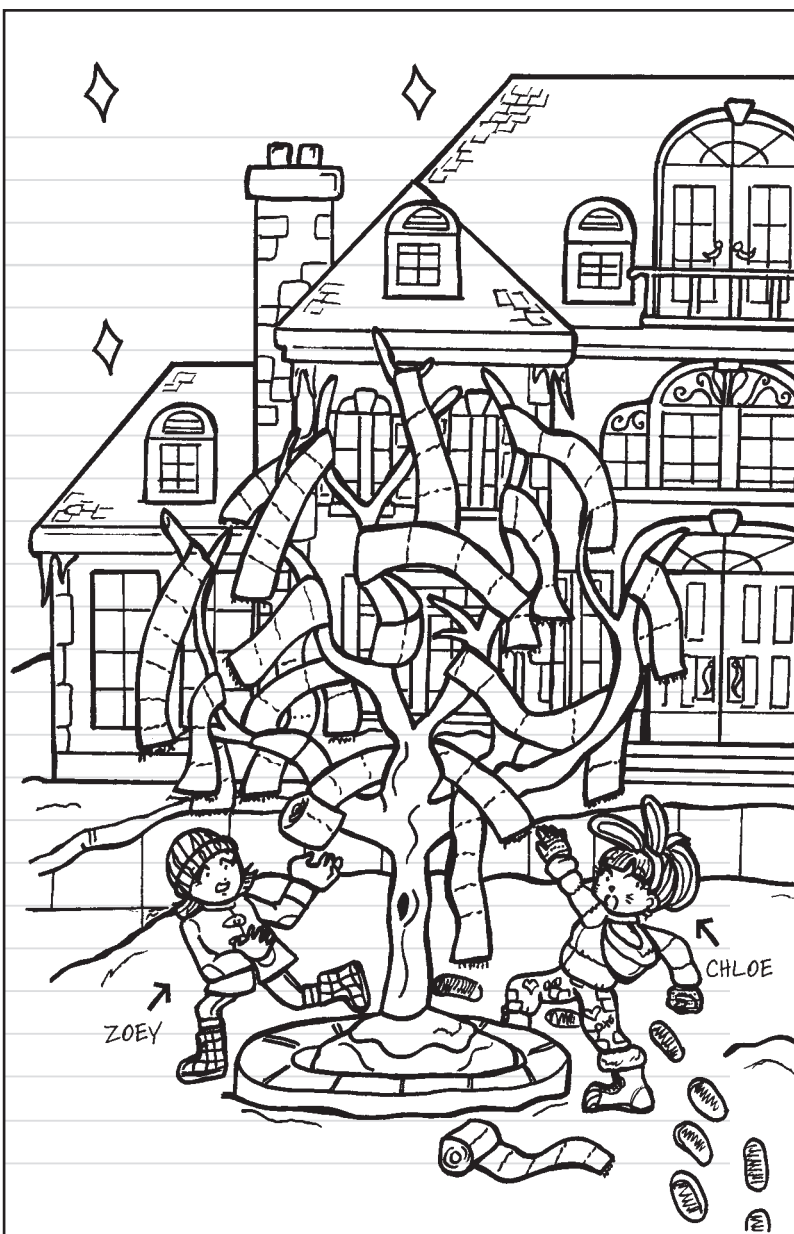
„Tak jo, holky! Jdeme na to, než nás někdo zahlídne,“ pobídla jsem je takovým divným napůl šeptem, napůl křikem.

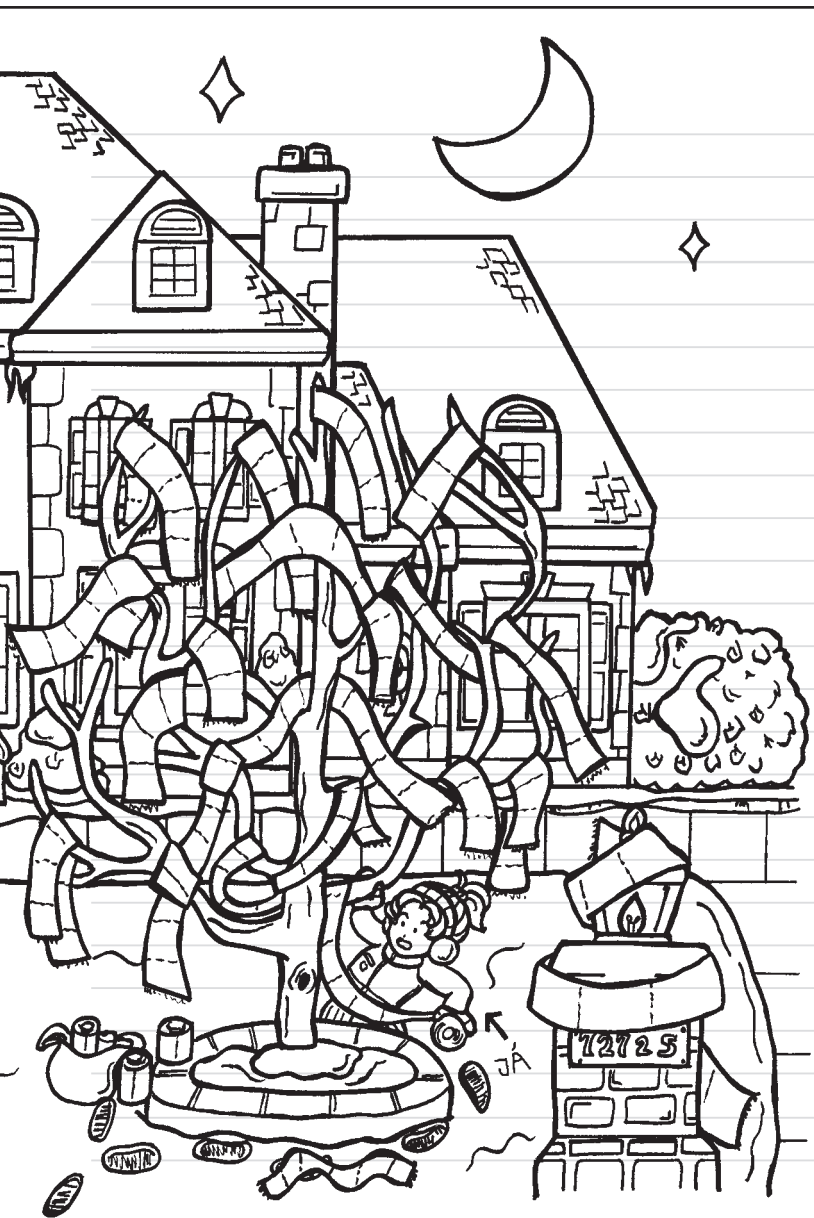
Zoey vytáhla z batohu šest rolí toaletáku a rozdala nám je.

Pak se holky rozběhly k velkému stromu vlevo a já se zas hnala k tomu napravo a začaly jsme zběsile přehazovat papír přes větve, dokud oba stromy nepřipomínaly hrozné šestimetrové mumie.

BOŽE! Byl to takovej NÁŘEZ!!...

Takhle totálně FANTASTICKY jsme se s holkama nebavily už... no, od včerejška.

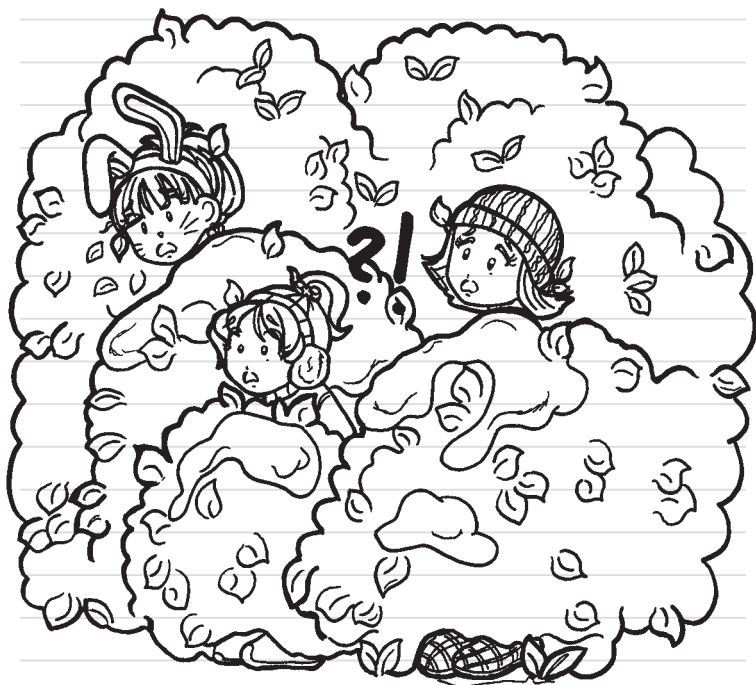

Jenže pak se zničehonic rozsvítla světla na verandě ☹!!

„DO HÁJE!“ vyjekla jsem. „Někdo jde! ZALEZTE!!“

Všechny tři jsme bleskově hupsly do nejbližšího křoví a pak opatrně vykoukly ven.

Přední dveře se otevřely a k nám se blížila nějaká nezřetelná postava.

„No, tak dělej, vykakej se přece, Fi-fi! Je šílená kosa!“
zakňoural nepříjemně povědomý hlas.

Byla to MACKENZIE

KRUCI! Budu to muset dopsat později. Já se tady pokouším
svěřovat s PĚKNĚ osobníma a tajnýma záležitostma
a MÁMA mi normálně bez zaklepání vltne do pokoje!

Přišla mi oznámit, že v další epizodě tragédie nazvané
„kvalitní čas v rodinném kruhu“ bereme Briannu do kina
na nejnovější díl filmové série o Švestkové princezně.

A pak zajdeme na věču do Spadlé Pece.

UÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!

BLEUCH!!

To se mi z té myšlenky ZVEDNUL KUFR!

Nevím, z čeho je mi BLBĚ víc, jestli z filmů o Švestkové princezně, nebo ze Spadlé Pece.

Nejspíš mám ještě POŘÁD trauma z toho, jak nás tehdy při pěveckém vystoupení s Briannou MacKenzie nahrála na mobil a hodila to na YouTube.

A teď navíc musím kvůli mámě PŘESTAT s psaním, i když vůbec nechci!!

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

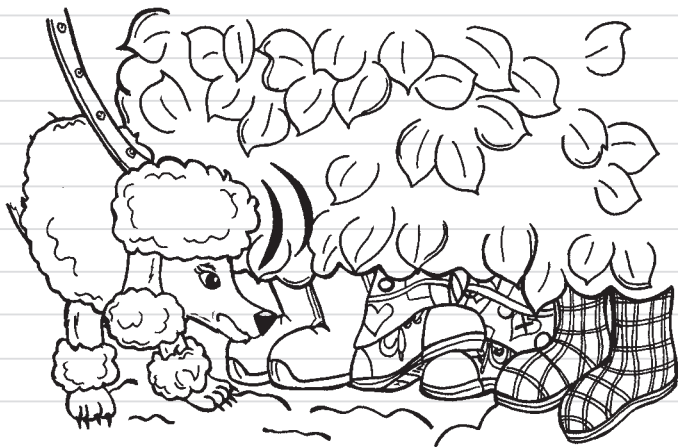
PÁTEK 3. LEDNA

Takže, kde jsem to byla, než mě jistá osoba tak **SPROSTĚ** přerušila? (Mnutí brady, hluboké zamyšlení)...

... Jo, už vím! Přímo uprostřed Velké toaletákové sody!

„No, tak dělej, vykakej se přece, Fifi! Je šílená kosa!“
zaskuhrala MacKenzie na svoji pudlici.

Na té jejich monstrózní předzahrádce sice stojí víc stromů a keřů než v městském parku, ale ten stupidní čokl se samosebou rozhodl **VYDĚLAT PŘESNĚ** na to **KŘOVÍ**, kde jsme se s holkama schovávaly.

Bože! Stály jsme tam jak solné sloupy a neodvažovaly se ani dýchat!

„Co je, Fi-fi? Dyť to jsou jenom keře. Tak už pojď dovnitř.“

Vydechly jsme úlevou. UF!

Jenže zrovna v tom okamžiku se Fi-fi bez varování vrhla do křoví, skočila po nás a řvala při tom jako vzteklinou nakažený pitbul.

„Hať, ňať, ňať! Haťy-hať! Bať! Huť-ňať!“

Pokusily jsme se vydrápat ven, ale povedlo se nám akorát popadat na hromadu jako švestky, a tak jsme šokovaně vyjekly: „UÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!!“

Což samosebou totálně vyplašilo MacKenzie.

Zděšeně zalapala po dechu a zakvílela ještě hlasitěji.

„UÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!!“

A když nám došlo, že nám viděla do obličeje, přimáčkly jsme se k sobě a zavřeštěly:

„UÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!!!“

A MacKenzie už úplně vytekly nervy a neskutečně pronikavě
zapištěla: „UÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!!“

A tohleto štěkání, lekání a vřískání trvalo snad celou
VĚČNOST.

„NIKKI?! CHLOE?! ZOXY?!“ utrhla se na nás nakonec MacKenzie. „BOŽE! Málem jsem z vás dostala infarkt! Co tady proboha vyvádíte uprostřed noci?!“

„Nóó... věřila bys, kdybych ti řekla, že jsme vyrazily na procházku a ztratily se u vás ve křoví?“ zkusila jsem to.

„NE, tomu bych teda nevěřila!“ zahučela ona, zkřížila si ruce na prsou a vrhla po nás pěkně nenávislný pohled.

„Jo, to jsem si myslela...“ zamumlala jsem. „Hele, suprově jsme si pokecaly, ale teď už jako fakt musíme –“

„Ne tak rychle! Máte co VYSVĚTLOVAT. PROČ mi slídíte kolem baráku? A CO tady dělá na Novej rok velikonoční zajiček?“

~~Velikonoční zajiček~~ Chloe, Zoey a já jsme jenom mlčky zíraly na špičky svých bot.

Tak hele, možná jsem zbabělec, ale aspoň ne PROLHANÁ. Cítila jsem morální povinnost říct té koze pravdu.

„No, my jsme zrovna... to... žejo... oplácávaly váš barák toaletákem,“ vykoktala jsem.

„COŽE jste?!“ vykvikla MacKenzie, pak se obrátila a konečně si všimla stromů ověšených toaletákovými fáborky. „To snad ne! Nemůžu uvěřit, Nikki, že bys fakt –“

„NENÍ to její vina, s tím jsem přišla JÁ,“ zastala se mě Zoey. „Dostala to za úkol.“

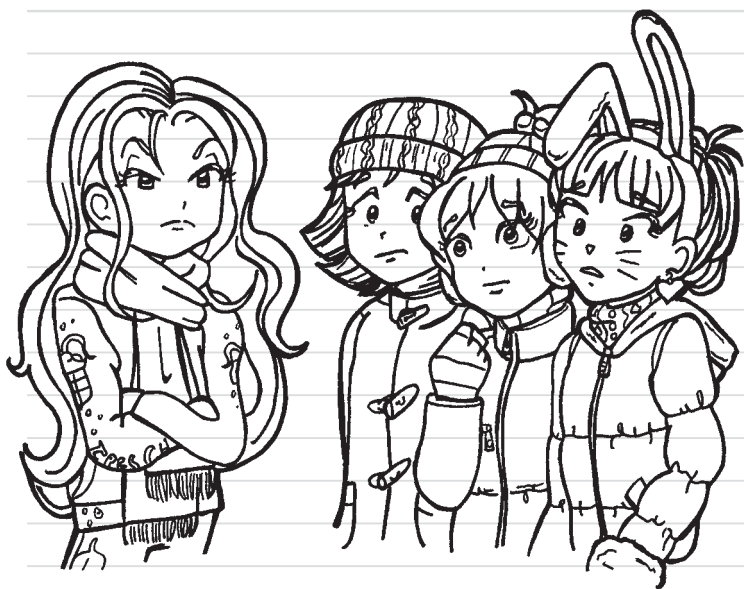
„Jo, ale hrát na pravdu byl MŮJ nápad,“ kuňkla se svěřenou hlavou Chloe. „Takže za všechno můžu jenom JÁ.“

„Ale no tak! To si FAKT myslíte, že jsem tak TUPÁ, abych uvěřila, že by takovou totálně hustou kanadu zvládla banda prostoducejch mimoněk, jako jste vy?“ ušklíbla se MacKenzie a nám šokem úplně spadly čelisti.

„Éé... JO! Podle nás seš fakt TUPÁ! A NE! My NEJSME tak jednoduchý, abysme takovej žentík nedaly,“ štěkla jsem.

„Jo, to určitě! Dyť vy ubožáčky neumíte ani pořádně ZALHAT,“ ušklíbla se MacKenzie.

A pak po nás hodila tím svým ďábelským pohledem, jako bysme byly nějaká nechutnost, co ta její chlupatá koule zrovna vyrobila na chodníku.

MACKENZIE A JEJÍ ĎÁBELSKÝ POHLED

A mně najednou docvaklo, že nám ta holka nevěří jediné slovo. Což mě úplně... ROZSEKALO!

„Je jasný, že to udělali nějaký hustý borci, co chtěli, abych si jich konečně všimla! Kluci jsou ze mě totiž jako

TOTÁLNĚ hotoví," zahihňala se MacKenzie a začala mrkat, jako by flirtovala s nějakým neviditelným idolem.

„Hmmm... Vsadím se, že to byl Brady s klukama z fotbalu. Nebo možná Theodore a ty jeho exotí kámoši z kapely..."

Pak si přitiskla ruce na srdce a celá se tak jako zasněla.

„Ježiš! Už vím, kdo to byl! BRANDON!!" vypískla.
„Ty musíš být ÚPLNĚ zelená závistí, že přišel opapírovat MŮJ barák, a ne VÁŠ, co, Nikki?!"
To je pech, zlato!"

„Mám pro tebe tip na skvělý webovky, MacKenzie: Sešúplněmimo.com!" zahlásila jsem a zírala jí přímo do těch jedovatých korálkových očí. „Ale je fakt, že jsme to tu dost zřídily, takže bude jenom fér, když to po sobě taky uklidíme."

Jenže ona po mně najednou loupla přimhouřenýma očima.

„Tak moment! Vy jste sem jako uprostřed noci vyrazily,

abyste NÁM uklidily dvorek?! A to jako PROČ? Vsadím se, že jsem to vůbec neměla vidět! Abych netušila, že je do mě Brandon UDĚLANEJ! Nemám pravdu?"

„Ježíš ne, MacKenzie!“ obrátila jsem oči v sloup. „Tohle nemá s Brandonem nic –“

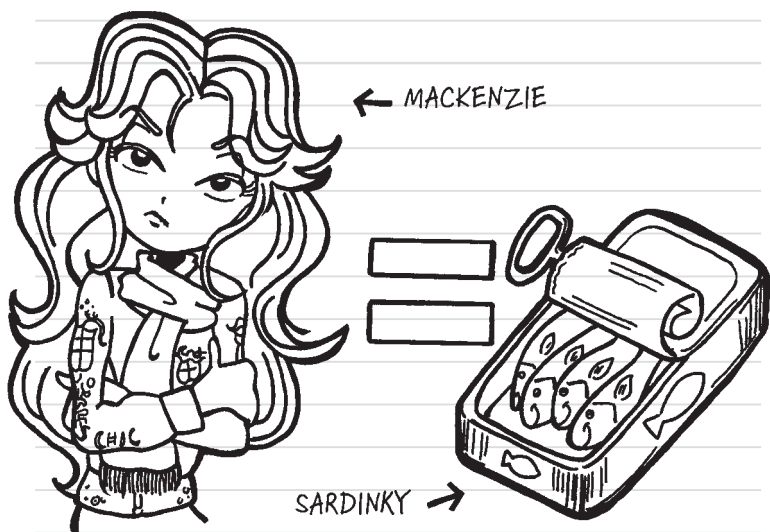
„KECÁŠ! Je to MŮJ toaleták, tak ať vás ani nenapadne na něj hrabat! Jestli se Brandon pustil do něčeho tak velkého, musí to znamenat, že je do mě fakt TOTÁLNĚ zabouchlej. A proto tady zevluješ ty, co? Snažíš se mi ZNIČIT milostnej život!“

JÁ?!! Já se snažím zničit JEJÍ milostný život??!!

Jako SORRY, ale já mám PLNĚ ruce práce s ničením svého VLASTNÍHO. Což je taky důvod, proč žádný nemám.

MacKenzie si myslí, že se celý svět točí jenom kolem ní, a já bych jí HROZNĚ ráda srazila hřebínek. Jenomže dohadování se SNOBÁCKOU DYLINOU, jako je ona, má zhruba stejný účinek jako svačinka v podobě konzervy SARDINEK...

Je vám z toho NA ZVRACENÍ!

„To víš, že jo, MacKenzie!“ povzdechla jsem si. „Věš si, čemu chceš, ale to papírování je naše práce! A teď jsme UTAHANÝ!! A jdeme DOMU!!“

Posbíraly jsme prázdné ruličky od toaletáku poházené po zahradě a obrátily se k odchodu.

No co?! Možná jsme vandalové, ale prasata, co odhazujou odpadky, kde se jim zlíbí, teda rozhodně NEJSME!

„OKAMŽITĚ JE VRAŤTE! JSOU MOJE!“ zavěštěla MacKenzie. „Nebo zavolám poldy! Brát věci ze soukromýho pozemku je protizákonný, vy CHUDINKY!“

Já, Chloe a Zoey jsme na místě zkameněly a nevěřicně vykulily oči. A pak jsme těmi lepenkovými ruličkami mrskly ZPÁTKY na zem.

Bylo to fakt MASO!

„Jo, a mimochodem – ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK!!“ zaštěbetala ta káča najednou hrozně mile, jako bysme byly nejlepší kámošky nebo co.

Už jsem někdy říkala, že je totálně PSYCHO?

Cestou k Zoeyinu domu jsme ani nemukly. Celý ten zážitek byl prostě... NEUVĚŘITELNÝ!

Ale pak se Chloe najednou začala pochechtávat a od ní to hned chytla Zoey a nakonec i já. Za chvíli už jsme se chlámaly tak strašně, že jsme z toho normálně vrávoraly.

„Ještě štěstí, že nám nevěřila. Jinak by teď nejspíš vzadu na zahradě zakopávala naše mrtvolky,“ zagebila jsem se.

„Hele, my se jí snažily říct pravdu. Jenže ona má tak obří ego, že se jí na něm dělají strie,“ vyprskla Zoey.

Navzdory všem těm šílenostem se nám právě dostalo dvou cenných rad do života.

1. Pomsta NENÍ řešení

a

2. Nikdo nedokáže udělat z MacKenzie většího TROTLA než... ONA SAMÁ!

Velká toaletáková soda byla epický KIKS!

Ale osobně jsem hlavně ráda, že jsme z toho vyvázly živé.

Musím uznat, že začátek nového roku vypadá fakt dost vstře!

SOBOTA 4. LEDNA

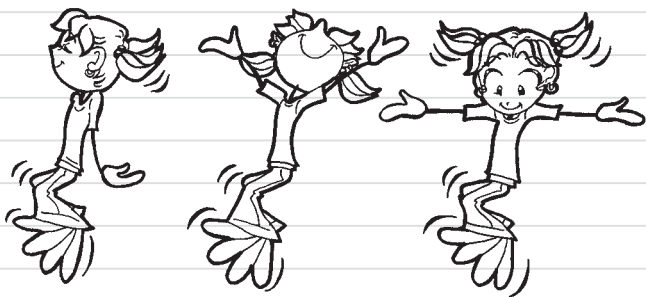
Hádejte, co mi dneska přišlo?!

Pozvánka na...

BRANDONŮV NAROZENINOVÝ VEČÍREK!!

AAAAAAAAAAAA 😊!!

Byla jsem tak šťastná, že jsem se hned pustila do svého snoopyovského „tanečku štěstí“.

Oslava se koná v pátek jednatřicátého ledna a já se už teď nemůžu dočkat!

Kromě mě pozval i Chloe a Zoey, zato MacKenzie vynechal. Musím přiznat, že je mi jí trochu líto 😞.

KECÁM!! Smůla, frajerko 😊!

Záviděla tak NECHUTNĚ, že se ho dokonce pokusila ZHYPNOTIZOVAT a pozvání z něj vymámit tím, že se na něj v jednom kuse zubila, mžikala řasama a natáčela si vlasy na prst. Jenže to nezabralo.

Každopádně zatím netuším, co mu k narozkám koupím. Ale aspoň mám našetřeno dost na nějaký fakt slušný dárek.

Napadlo mě, že bych ho pozvala na věču do útulné italské restaurace, kde bysme se romanticky podělili o talíř špaget přesně jako v mém nejoblíbenějším Disney animáku *Lady a Tramp*. ÁÁÁÁÁ!

A když už jsme u těch restaurací – s Briannou jsme dneska v nákupním centru zašly do zbrusu nového fast foodu, co se jmenuje Senza Burger. Dělají tam takové OBŘÍ a fakt nóbl hamburgery, které mají vážně špičkovou pověst.

Jenže při objednání jsem začala trošičku pochybovat, jak zdravé to zdejší jídlo vlastně je...

DOBŘÝ DEN! PROSILA BYCH
JEDNO CHEESEBURGER MENU
A JEDNO DĚTSKÉ

DOBŘE! A JAKOU VELIKOST SI
BUDETE PŘÁT - OBŘÍ, NEBO
KRÁLOVSKOU?

